

3r Premi

Títol: “Si t’ho proposes, ho aconseguiràs”

Autor/a: Laia Llobera Balletbó

SI T'HO PROPOSES, HO ACONSEGUIRÀS

Hi havia una vegada una nena de dotze anys que es deia Anna i vivia a Bell-lloc d'Urgell. Ella era alta, una mica grassa, amb els cabells castanys i amb la pell molt blanca. L'Anna sempre menjava molt menjar insà com brioixeries, llaminadures, refrescos amb sucre... i no podia evitar-ho. A més, els metges l'havien avisat que si continuava amb aquesta alimentació podria agafar alguna malaltia.

Un dia, estava al parc de la Cultural jugant a tocar i parar amb els seus amics i ella amb una petita correguda es cansava molt. A l'arribar a casa, va estar donant-hi voltes al que havia passat i en la seva alimentació, així que va decidir posar-se en forma i emprendre una alimentació saludable amb aliments naturals. L'endemà va començar la seva dieta i, els seus pares li van demanar que anés a comprar pa a Lo Diari, hi va anar amb bici. Va aparcar la bici al davant i només entrar a la botiga va sentir una olor molt agradable i deliciosa que venia de l'aparador. Eren uns croissants de xocolata enormes i acabats de fer. Ella no es podia resistir, finalment en va comprar un i se'l va menjar mentre passejava pel poble. Passant pel davant del Temyr va veure unes llaminadures que feien molt bona pinta i en va comprar una. Quan va arribar a casa, ja era hora de dinar. Al seu plat hi havia verdura i peix, mentre que als plats dels seus pares hi havia unes hamburgueses amb bacó acompanyades de patates fregides molt cruixents amb quètxup. Cada cop que les mirava se li feia la boca aigua. Es pensava que la verdura i el peix no li agradaria, però s'equivocava, ho va provar i li va agradar.

L'endemà, va decidir anar amb bici amb els seus pares. Van començar a fer una ruta de set quilòmetres per uns camins que envolten el poble i l'Anna ja es començava a

cansar, però no es va rendir. Va seguir pedalant i pedalant com una valenta fins que van completar la ruta. Va veure que no n'hi havia per a tant i va acordar que cada dia aniria amb bici a l'escola i, a més, després de l'escola faria aquesta ruta.

L'endemà, a l'assignatura d'educació física, havien de fer un partit de futbol. Van començar el partit i es cansava bastant, però va veure que aquell esport li agradava molt. Des d'aquell dia cada dia jugava a futbol a l'hora del pati. Fins que un dia, al tornar de l'escola, els hi va dir als seus pares si la podien apuntar a l'extraescolar de futbol de Bell-lloc, i li van dir que sí. Cada dimecres i divendres, quan s'acabava l'escola tornava ràpid a casa, berenava un entrepà d'alvocat, es preparava la motxilla, es vestia amb roba esportiva i marxava a peu fins al camp de futbol del poble. L'entrenament va començar i havien de fer un exercici de fer passes, quan li va tocar a ella, totes les seves companyes se'n van riure perquè no sabia fer ni un passe. L'Anna es moria de vergonya, però al mateix temps de ràbia i els dies que no tenia entrenament, entrenava sola durant hores. Després de mesos entrenant es va notar una millora molt gran i era la més bona de l'equip. A cada partit marcava molts gols i sempre guanyaven. Un dia, els seus pares li van dir que havien trucat els del Barça i volien parlar amb ella. Va agafar el mòbil i li van preguntar si estaria d'acord de jugar amb el Barça femení aleví. Ella va dir que sí molt il·lusionada. Des d'aquell dia va progressar molt al món del futbol fins que de més gran, va arribar a ser professional!

I així va ser com l'Anna va fer un canvi de salut, va triomfar en el futbol i, a més, va inspirar a moltes altres persones que no mengen sa a què en mengin. També va demostrar que tot allò que et proposis ho pots aconseguir.

LaLloBa